

Abdul Haq Jahanzeb

جہان زیبی

شاعر

1954

سیف الملوک صدیقی

سیدو شریف سوات

This book was gifted in honour of the Wali of Swat Abdul Haq Jahanzeb on the auspicious culmination of the Anniversary Festival as special contribution by **Saiful Malook Siddique** on 12 December 1954. **Pukhto.Net** is taking pride in presenting this book to its readers today on 22nd May 2013.

G.I.S. S. 1600000000

L. No. 15

جهان فیزیکی

مشاعر ۵

919 52

500 2 12

بہ تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضانِ مساوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعيد منگوره سوات

No. 15
16.7.57

جہان زیبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
صدیقی ریاست سوا
لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوا

Govt. Higher Secondary School
Acc No 15
Date
KADAL Swat

تمهیل کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ خوب د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرح د خیل فکر
د نتايجونہ منتخب کرے پھغوی باند ادیبانو
اوشاعرانوصاحبان خیل خیل جذباتشکار کرے
لہذا دامونہ دیو مجموعے پھطور پھتہ د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کن پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فهرست

نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر
۱	تمهید کتاب	۲	سلطان محمد صاحب	۴۶
۲	سیف الملوك ضابط	۴	شیر صاحب	۷۸
۳	فضل الرحمن فیض	۱۳	مهر النساء با نو	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیب ضا	۲۳	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	امیر حیدر ضا	۳۳	محمد نوشیر و اصا	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	شیر افضل ضا	۹۶
۷	عبد المالك ضا فکر	۴۷	خان قصا ب صاحب	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	دلاور خان صاحب	۱۰۶
۹	احمد جاسا نشتر	۵۸	د ناظر مینو پیر مت کین	۱۱۸
۱۰	مولو ضیا الحق صاحب	۶۳	د عقیدت کلونه	۱۲۰

باب جناسیف الملوك صاخذ بقى اريب سوا

طرح

يوزة يوازي نه يم چه په ديمه خوشحاله

رازه تماشه او کړه هر طرف ته حماله

يوزة يوازي نه يم چه په ديمه خوشحاله

رازه تماشه او کړه د اقبال ختله نمرده

مولي په لوي احسان را کړه دادر يم اخترده

خوشحاله قام په ديمه جهازيب د دوي رهبرده

بل کوره خاروړه چه نن باثره د سمبرده

هم رو به ترقی دوي د اجشن کال تر کاله

يوزة يوازي نه يم چه په ديمه خوشحاله

اوس جوړه د ترقی خوږه د پاره دی اسباب

ختله په عروج د سوات تاريخ د پهره باب

ماليار چه د کلزار لر کړه زاغ زغن غراب

د سيال سره چه سيال کړه و مونږ والي عاليجناب

د اول د ده همت د حان خبر کړه د احواله

يوزة نه يم چه په ديمه خوشحاله

صحت درله در کړي پاک الله غني غفور د د

زاريه خو انان، واره هر يو په د ساعت مسرور د

فرمان چه خه کړه په صديق مونه ته منظور د

د قوم د ترقی خدمت د نور علي نور د د

شری د دوری شو بهر د زرین شاله

يوزة يوازي نه يم چه په ديمه خوشحاله

وطن د باغ غرم کړه خوک ناشکره د احسان د د

نا شکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
اصیل پر خوشحالی پری په مونږ فضل د سبڅاده
حصه د منافق د لته هم هلته کښی نیران دے
مړوم په ژوند کښی نه کړی **صدقی** د خپل وصاله
پوزه یوازې نه یم چه په دیمه خوشحاله

طرح
ن ن
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنګان را غله په شمع
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د خوشحالی د ده په هر لور
هر خوا ته نظر او کړه چواغان دی کور په کور
غڼې شنې د خندانې پرې بکبله کوی شو
د عام کوی سلطانته چه د ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه د نه شته د بل نه طمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

خندا ده خوشحالی ده په چا نشته درد و غم
د عام کوی الله ته د خپل واکي اعظم
ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
او صاف د جهان زیب لا پوره نه و و زرشه خم
جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

رښتیا ده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
د اھم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
خند یکو، خوشحالی کو په هر خای مونږ وقت د
غمخوار د هر یو کار پخپله غازی ملت دے
په تا چه څوک خفه و عارب د زرتو زړه کوی قمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

چہ شکر ن اُونہ کوی دا بد بختہ بد کردار دے
 خلاف د اولی الامر پہ تحقیق کبی کنہکار دے
 تعمیر انصاف د سوات پہ مثل بل پہ کوم دیا ر دے
 صحت دولت د علم کپہ حاصل کہ ستا پکار دے
 حق وایہ صدیقی حق تہ دتھیک و نیسہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

طرح

د
 ہر سری موند لے لویہ برخہ ستا دلا سہ دے

داسے تجر بہم پہ تحقیق کبی د احساسہ دے

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستا دلا سہ دے

ہر سہ د فکر خان تہ ن او د پرون او کوی

فرق پہ رشتیاد د وصال او د بیلتون او کوی

بل د زبہ پہ سترگو د کتنہ د گردون او کوی

شکر د اللہ د بہ دے عہد د مامون او کوی

سترہ چہ ماضی موند د حال د انعکاسہ دے

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستا دلا سہ دے

نشتہ یو مثال چہ بہ وی دا دور و دوران د چا

نہ بہ یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نہ بہ زیب زینت لکہ موند وی پہ جہان د چا

داسے رقیب بہ پہ تعجب نہ وی حیران د چا

لویہ تجر بہ د کلقمان او بلینا سہ دے

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستا دلا سہ دے

تا د ملک او قوم چہ پہ کوم شان سہ تعمیر کرے

بل د صحت تعلیم عجب غوندہ تدبیر کرے

بنسکلے کور پہ کور چہ انتظام د د تنویر کرے

ہر خائے کبی انصاف د د غریب او د امیر کرے

حک خیر الناس و من ینفع الناس دے

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستا دلا سہ دے

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک د سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا بہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ کا تینا ت کوی
 حکمہ ہر یوکس بہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر حائ اورید **صدیقی** د حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کن د آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

بہ صدق چہ خدمت کوی مالبار د گلستان
 بلبل ورلہ راغوا ری بل تے لے کوی راغان
 زاغ وزغن چہ نہ وی ہر بلبل شی ثنا خوان
 ہم داد وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

گویا بہ دغہ قوم فضل د رب العالمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی
 مشہور بہ توار یخو کن دے عدل جہا نکیر
 تے د انصاف د پارہ دہ بہ وہ ز نخییر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہ چہ بہ وہ د خان بہ ویر
 ویل بہے فریادی تہ راتہ او د کرہ تقریر

سلیم بہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

یو خوبرے واد رہ تہ د غازی ملت
 رشتینے نگہبان دے د خپل ملک اور عیت
 پخپلہ د سپاہی پشان ولاہوی بہ خدمت
 فریاد د فریادی اوری ہر حائ بہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی کہ ہر وصف بہ تضمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرِ صدیقی پہ دے زمان کبی بومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رب پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفُ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِیقِ سید و شریف

فُضْلُ الرِّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خوشنویس

ریاستِ سوا

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ درِ خبر کہ مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے دھی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کبی بلبلان کد شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی د نہن دھر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږ رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور ته وردنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې ورپکې لکه غواص شوم
 خارج مکه لعلونه چه قول د کله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستور د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سرو هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پس مدام راجی وصال
 نن جون د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری د نکه غرانکه سر بهر کړی د سوشاله
 د ازه یوازې نه مې په د باند خوشاله

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سې د جادو نه درته د ک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو ته په زخم د زړه کیښوده د سماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره قلاوم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مېزه هر خواته
 یو زړه عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کېن نن چغیری بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډیری ادیبان
 په یادو د سلطان کېن مشغولیری شاعران
 د جشن په جوړن کېن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کېن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه داسه سالگره پکېن کیدل شې پهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کېن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کېن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونه جشن زیاده د اهو نوبه ده یو عید
 آزاده آزادی ده پکېن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کېن شاه کد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کېن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده پهر حای پهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیک خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کېن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شوداسه یاد
 په باره د سهر کېن حاصلیری همونه مراد
فیضان حکمران د همون بزل وی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کېن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولی دی جهان و ته
لاس د لاسه د دے پسر هر یو انسان و ته

نشته دے سلطانہ د عیان نه خبر بیان و ته
هر نتیجه د حدیث د خیر الناسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
خاص د هر پورخ دارو دے داسه مسیحا ئے ته

چو ته مره ورنه ئے خو هر چانه پخلای ته
هم خو نوز د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا خو نوز د پاره بے قیاسه ده
هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست او وطن آباد شه بڼه

علم د ازده کړه ورته جهل نه آزاد شه بڼه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بڼه

د دست او تنه حکم اوس خلاصه افلا سره ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

تا د ترقی په عروج چو ته کړه ریاست واره

حکم د لکتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا هر بانی د یو بل نه لپاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

چون د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستور د اقبال د تل رو بڼه په فلک وی ستا

دا د عاء جو نږه ستا په حق کښې وسواسه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

نه در زنده باد د حکومت د ستا مدام وی تل

سور د رحمت د ستا پوښه علی الدوام وی تل

هم د **فیضان** حقیر پتا دعا سلام وی تل

دا بنادی شروع جو نږه انیس سوا پنجاهه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

تور دی که سره شنه دی هم که زیږدی او که سپین شی

دا که په یو رنگ شی نو بیا جوړ به تر آئین شی

راشه د ورنگی پریده په یو رنگ سره رنگ شه

ته که د عاشق نو د آشنا د درملنگ شه

زړه د باطل د پاره غشه د خدنگ شه

دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی

دا سه کار ناه به د بیا کور د تر علین شی

هان د اتحاد په رسی او توه محکم شه

زهر د تفریق د مین نه وایه کوه مدغم ته

زړه د په چاره د شاه د مینه کوه قلم ته

څوک چه داسه کار کوي په رشتیا سره ناز بین شی

دا شه دروغ نه دی په رشتیا که د یقین شی

راشه دروازه د یقین او و هه په زور

خپل یقین د خاص کوه بیا هله لټوه نوره

ولته دیده او دانسته کوه شمکوره

خوک چه د اخلاص په جامه پټې شي نو آمین شي

تريخ نه وی بیا خلقونه ډیر خوگ لکه کبیر شي

ته په صداقت د **چهارا زيب** د در غلام شه

ښکار که مار غه د محبت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نیکنام شه

مح په صدق وینځه چه روښانه د جبین شي

هله به بیارو نږدې ته د یار د محبت آئین شي

خیال کړه هجوره زه په دے معما کما نو

د اتش قع نه دی که واورئ هو ښیارانو

د ايو معمه د مطلب د که ده یارانو

وای **فیضان** تاسوته که پوهه پر دور بین شي

کوزه پایه بره، بره کوزه د خود بین شي

فیضان سوات عفی عنه سید و شریف

سنا غل حبيب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

نن باره د سهر دے هر سکر کړی له خیاله

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

نن بیا هغه تاریخ دے هغه میاشت د دسمبر

خپله چه پر تخت وه والی صاحب بهادر

هر چاته هر سکر راچی خوشحاله په نظر

دازیاته خوشحالی د پر سیر د بل کاله

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

دے جشنِ تاجپوشی له د و الی صاحب والی
 یوزہ یوازے نہ یم چه پڑ کومه خو شحالی
 د سیال سر چه سیال ندری هغه کوی سیالی
 معمر هم مسرور په د و رځ و نیم بد حاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالی ده نن د هر یو مسلمان
 هر ځای کن خوشحالی ده په هیچا نشته خفقان
 تاریخ د تاجپوشی چه دے جوړ د حکمران
 وه چه زبون حاله هغه نه د زبون حاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالی د اهل سواتو د اقبال
 د باره د سمبر ده مبارکه د دے کال
 ده داسه خوشحالی لکه د عیده په هلال

د باره د سمبر پکښ تاریخ و نیم نیکفاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 امان د انقلابه نه جوړ د حکمران وی
 دنیا کن ترڅو پورے چه دارمکه د آسمان وی
 هم داسه د په قام باند مشفق جوړ سلطان وی
 دعا د حبیب داده ا خالقه لایزاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله

طرح

طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سمبر ده شاه گدا کیناسته جمع
 د باره د سمبر یو لوی افترد دے د او لس

هر يو سري ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پي خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 به حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورځ د تاجپوشی ده د واکي صبا غمخور
 به زیاته خوشحالی له کتبه پاخیده د رڼو
 آغوسته خه جا خلقوزیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 ټول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کړی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یا راشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کو دے هر يو را نظام
 عیشونه دی جلسے دی، دعا مکان کوی قام
 ټوک چه به آرام ده هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 ټیټکاری هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 ټیټکاری په د ورځ چه مسافر درو هی پلار
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار واتی په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستا سو قیاسه

هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه

موندلے لویہ برخہ هر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دهره مسلما نہ

بیا خاصکر بہ عاجزوئے بے حد مہر با نہ

هم دیر احسانونہ هم جزا دسمد لاسه

هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه

بہ مثل دحاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لایق د دیر تحسین د آخرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ هر د میرا او د قسطا سہ

هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه

هر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصاف بہ چترال بہ دیر در بندے

تعریف د دنیا توله کوی دلاند کہ لپاسه

هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

مصدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

هم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د کخنا سہ

هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ کو حی مظلومنا د بہ انصاف عدل خوشحال

مخصوص دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسه

نن بارة د سهر د تا جپو شي ده حکمرانه
 د انیک فال تارنج د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختره که نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خپل مالک ته په د سوال کښ د
 تل د تضاعف د سالکیري د کال په کال کښ د
 بل د نیکنامی غرض د هر زمان په خیال کښ د
 د الار د نجا هر مسلمان له دې وسواسه
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نندی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي

سوات ته چه خوک راشي پر رحمت د رب متین شي
 دروغ نندی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شي عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شي
 زغلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شي
 په ستوا کښ مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کپړی که خوک خا او یا مسکین شي
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شي
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواري هېڅکله چه بدل د د آئین شي

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمران وی
د شاه نه چه خلاف شی هغه درو د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشته مسافر سر خطره

نه فکر لوی غم که په صحرا سر په بالین شی

حبیب وای نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام ده داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حبيب الرحمن حبيب

گالوچ - سوات

بنا غلامیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

د اباره د سمر د خدای محفوظ کوی د زاو له

پوزه یوازې نه نیمه خوشحال قول جهاد د

د سوات په ټپکلی زمکه جهان زیب چه حکمران د

مرغی وای سند که چه دا خنک امن آمان د

مولی د په بنادی لوی د اکال تربله کاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

مولی د په بنادی سر لری د والی ذات

ذات د ده خوشحال وی خوشحال دوی سوات

پہ عدل پہ انصاف کیں شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رویہ دہہ کے اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کیں دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کیں وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کیں وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کیں وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزہ یوازے د باغ پلورے تلہ امیر حیدر
 بلبل تہہ گل و یلو چہ بہ تہہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کیں خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

ملو طیان پہ کلستان کیں د گلو نو نند ارے کپری

ک خانہ دی خوشحال کی ٹوک د خیل جوش نری کپری

ک گلو اخی پرے فحو کے دواہ سرے کپری

ز اغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شی خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانږه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصلحت کوی د عیش
 هریو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاڅ د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی څوک بل
 مجلس کښ د بنادی څو د ادا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیري مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالکیري کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 مخلوق کړی د خپل توانه خیراتونه مجلسونه
 یاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سري موند لے لویہ بر بنہ ستاد لاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ پہ خدمت کنی دہ

هر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کنی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی جہ د قوم خان خادم کنی دہ

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ جہ خان حاکم کنی دہ

تلے دا فقرہ د فکر پور تہ دوسواسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرہ د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تہ دا فقرہ ہم ہر یو لور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کو د استاد احساسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کو د نہ چر تہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر د اسے نور قومونہ شتہ

بنیکل پہ اخباراتو کنی لیک د حق شناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کنی لیک جہا زیبا ئے تہ

نہ مہربانہ پہ عاجزو غر با ئے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا جہ د الماسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنی دہ

ورک د چغل خورشید چغل وینا فحاشه
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ورک د چغل خورشید چغل وینا اثر نه کری
بل طرف ته کوچ به هیکل امیر حیدر نه کری

دام عریضه به د سهر د التماسه ده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

لال نشی پتیدلے که به ایروزی زمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده

یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکل کردار ده

هال به نا جا تزه چه بدل کوی کنه هکار ده

رشتیا به خنکه پت شی یوسو که نکتہ چین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله امام د جوړ آمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

بيدار شي هغه قوم چه نيك خويہ ئے حکمران وي
 خدمت چه د مخلوق کوي په ده رب مهربان وي
 هغه زمکه او غرونه کاري لوته گلستان وي
 په چا باند نظر چه د خپل رب العلمين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په چا باند نظر چه وي د رب هغه عادل وي
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وي
 د سوات والي پشانې خدای خبر چه څوک عاقل وي
 په باره د سهر کښي څا چرته به مضامين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په باره د سهر کښي کور په کور باند بنيادی دي
 د شمن د ئے دليل شي چه په زړه ئے ناسوي وي
 آزاد خو د غه ژوند ک بل به څه د آزاد دي وي

په غير د شريعت نه که قائم بل يوازين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په غير د شريعت نه رياست کښي دستور نشته
 قصور د ک نادانود دا ناوه قصور نشته
 وينا کوم د ځانه ماته د کښي ضرور نشته
 شاعر امير حيدر د مولی نه کړي څنگي شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي

امير حيدر جونري

بناغلے ایاز صاحب د کراچی نہ

طرح ۱۱

یوز کا یوازے نہ میہ پہ دے باند خوش حالہ

پرون د پستونو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ
زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ
غرد سلیمان دنگہ غری و لاہ صد ا لہ
پیغلہ د آیم بیاجو پک شو دہ کھ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زاریری
کہ ناز د پستونو باند ناز و نندی نازییری
تقدیر پہ گداسد او تد بیر و لاہ پر کالہ
فطرت پہ سر منکو کبی حنار او پڑھیا لہ

مختار پہ نورانی غیک کبی ضیا را و پڑھیا لہ
نشہ لہ مستی و دے د صبار او پڑھیا لہ

اقدیر او تد بیر دواہ لہ مرا نے قر بانیری
بنادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبی نہ حائیری

فردوس د پستونو غوریک پستونو خوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گوریکے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مافی پستون آدم تہ خلافت سپارے کییری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د دھسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلا لہ

کمال د پستونو و زبید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جہان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 پُستو پہ کلا سہ چہ تے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شو واکوالہ
 وارہ پُستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالہ لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سر درو کنی ستا غیری

(یا ز کراچی)

شاغلے عبد المالك حبا فکری
 تند و داک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطمئن، خورسند، ستا پہ دور باکمالہ
 سوات د کہ بونیر د دوار خلاص شود جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت تے قام لہ گورے لارے صاف
 رظم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصاف

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 ویراندی هر سو استاپه اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 لوریه، که جوریه ده، که خت دے که مکرد
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غورید لے ستا د عدل بنه خادرد
 نشته منزری هغه بیز و و تیر لواله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان د اے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سوا د علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکن او کوه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهر زیات شه غوږ و او سپر د لو خان
 هر گل شه په خندا چه پسری او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د گل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لار په مهر با نه شنه خاوند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غوږ پری خوند په خوند
 مستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ واپہ دی ہرچا بیاموند نہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کنی بن صبا اختردہ
 داورح دسعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بول چراغان دے حکم بارہ دسبردہ
 رنزا دقمقودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستر جمع
 راضی دی دغا زئی نہ پہ بنہ شان سر قوموندہ
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکروندہ
 فکری یوازے نہ ہر یوم نصف وائی حالوندہ
 فیضیا بہ نے پہ فیض سر ہرچوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 داصدا حمانہ، بلکہ داد عام الناسدہ
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ وایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم حائی؟ خا یہ
 کویت او گوشت حال احوال، نہ چہ دورایہ
 نورہ د انصاف تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہان اوچت نے دومر زرخہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

دالمال ددے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ

نن دقام د پارہ دلہہ ہر جائی اسکو لو نہ دی

نورد ترقی ہم ستاد ورائی اسکیمونہ دی

ہر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی

دے داحقیقت، ہسے خبر نہ دقیاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولایہ فکری دعاء ستاد اقبال کوئی

مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبیں دغہ سوال کوئی

تہ چہ رہبری کوئے تفصیل ئے د اجمال کوئی

تاگویا آغستہ چتر خونہ د الیاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ

سسسس

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقہ شی

پہ لہجہ یو باغ دے پکبن تل چہ وی بھار

آزاد دور پکبن کوئی بکبلان کوئی چغار

نہ نہ دہ د جنت امن آمان پکبن بسیار

المان ئے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار

جنت بہ وایم سواتہ کہ جنت پہ سرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقہ شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ

دورت پکبن جوڑ کوئی مناظر دی لا بیا نہ

مندی پری گل، غوتی پانے ہم ناچ کوئی د خانہ

آواز د طاہرانو اوریک شی د ہر خوانہ

احوال او گورو را شه چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر د جنت بسکے دستوار مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور د دی ہر توک شکر گزار
خزان د مولی دور لری د دے چمن گلزار

پہ امن د آقاو د دہرا یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کن اول یو
د قحط کش مکشہ بچ د ہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو

حافظ د غازی محبوب الہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنا بنا غلہ شیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی

ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی

ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی

د وخت پہ کوتہ کنی د سلیمان ہنہ نکین شی

پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ نوحوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نوحومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیر شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ دروغ در وہ سیرت نوحجاعت ترینہ جو رہی
 بہ ذات در جہان زیب کن بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کن در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند بہ سمندر کن در آسمان فقط حباب دے
 بہ سترگو در مؤمن کن در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینہ کن در یرنہ غوندہ حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کن در تفسیر در زندگئی دے
 ہما در سراپا وینہ نوحقیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کن در تدبیر در زندگئی دے
 نظام بہ حکمائی در بنہ سیر سہ سنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کن کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم بہا در قول عمر صفت دے
 بہ چہ چہ حلال کوہ نوحدا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ گور چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی

بنا علی احمد جانا نشتر علیکرا سوا

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحال

دلشاد کرجی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ تول وطن در بپہ کوم عظیم دے

پہ دور جہازیب کنی چہ مونبر خوشو دسیا

شکر بیا پرے شکر چہ پھرستہ لہ ک ذات شد

معراج د ترقی جو نر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ د ذات پہ مخی بیاموند

کری ہر نفر لکہ سورما جو نر د خیالہ

عزت د کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صو تا کرا د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنک وائی

طاویشہ پہ دولت د خیل وطن د لایزالہ

پہ در کنی د خالق بہ د نشتر وی د عا داتل

آشنا کرا مونبر د خوگ وطن د تنک د لوی کمالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع

نو تہ نیمہ شبہ کنی جہازیب بلہ کرا شمع

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع

اُوچتِ کوهِ خوکِ راکِ پسے شروع شو نو بتونه
 مائیل شو دهر ملک دهر وطن نه و ته سمع
 زاغان که خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنزا دجهازیب کوه له دوار و قلع قمع
 خوک وطن جو نبه دجنت نه یو حساب شی
 د درد لایزال نه د نشتر شو داسه طمع

طرح ۳

هر سری موند لوی به برخه ستاد لاسه ده
 فضا د کوم ستا چه نن پسر جو نبه لیا سه ده
 هر سری موند لوی به برخه ستاد لاسه ده
 سیرت د فرشتونه فیض د نمر نه م آقا خان
 حسین چهره در کوه لایزال عجب د ناسه ده

سوات د کوه کو خود قسمت چه د اصلاح کوه
 سر کند موبزه تلو ته زیباله پنج حواسه ده
 وطن د پشتنو چه به رشتیا سره جنت کوه تا
 د حال ژبه گویا دهر چمن پر د احسانه ده
 احسان د پشتنو د وطن زیبه اجهان زیبه
 احسان د مر حباد په کوه دار د چپور اسه ده
 طوطیان له د چمن به د تل ستای په نغوسه
 منوس زباد زاغ ده چه محرم له د سپاسه
 ایم نه پشتون در ته قایل چه به احسانه شه
 به کامیا نه شی ثابت جو نبه د قیاسه ده
 اے جو نبه سلطان مبارک بیا مبارک د شه
 وینا د نشتر دادا چه سر کند له قرطاسه ده

طرح ۱۲

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 پستون بہ خوارشی خنکہ چہ بادشاہ دے آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نہ خوئی ریا کارشی بل
 حای دریا کار بہ پہ آخر کبی تحت ترین
 کیدہ لہ قدم حماد سوات پہ زمین کبی تہ
 گورہ کائینات چہ خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژم
 زیات بہ لہ د حالہ استقبال جو نذرنگین شی
 آباد لہ خاوند حکمران جو نذر سوات
 بہ سوال د کشتتر لہ فرشتونہ ہم آمین شی
 احمد جا نشتر سکند علیگرامہ ستوا

سہاغلے مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ ستوا

طرح ۱۳

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شریشت و
 له رور اوله عزیز سړی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وې له جنګ اوله جداله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 اوس ناست دی په آرام سړکوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سړ دے انس او محبت
 ټول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 نن ستا په اهتمام سړ ټول ستوا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کړه نیک خصاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پوښتل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

په قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 آواز په سارزمین کنې جهازیب د حکمران وی
 د سوال جوړ قبول کړه پخپل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 د ستا غلام خلقه بگوش
 د کړه له خپل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوډ د عاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 هر څوک د بهر مند کړه له خپل جوړ اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیکرامه - ستا

بنا علی جنا سلطان محمد رضا منکورشاه

طرح نما

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت در بے پہ جہا دیو بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیا کن دھر قوم کے انتظام نشہ

ہیچ امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خوب والی دے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخورد قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال کے حکم د در رب نہ بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد محبوب دستا دے جہا زیب پہ زیہ سلیم

بانی دھر نیک کار دے بلاریب پہ زیہ حلیم

مہول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

روشنانہ شہ تارخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہا

در اصل بجاہد کے ذیل مذہب د کورہ روشن

قائد لقب د ستا صد را عظم کے بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داسوات یو گلستان دے ته هم گل او هم شمس
 دادرس دهر مظلوم دے ته سایه دهر شمس
 ته سور درخت دے ته رهبر دهر بشمس
 دمنیل توام پشت و پناه دے کشتیبا دے به مثاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشامه
 دراصل ته د خدای دے پرستار دیر به غلو
 ستانیک محل دهر مومن په زپه جوړ شو د مومن
 دهر مفسد د زپه نه حسد دور شه ستا په چو
 نن سواداران امان شه په آرام دے به مثاله
 دعا و رب ته مدام کومه زه مرزا سلطان
 آمان د د زوال کوی رب د عدل دامیران
 قائم د په جهان وی د اقبال ستور رو بنان
 فصیح مله بشر جو نروالی دے به مثاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشامه

طرح ۲

ملو طیان په گلستان کښ په خندا اینه استر جمع

۱ باره د سهر د یونسیم د نو بهار
 ملو طیان په گلستان کښ په خندا اینه استر جمع
 ۲ باره د سهر د پنجم کال جو نروالی عیش
 اران جوړ د رحمت د اثار یخ جو نروالی عیش
 د شمس د کواکب د اقبال جو نروالی عیش
 داستور د رحمت د جہان زیب دهر دیار
 رن د پستوا جو نروالی د بهار د به طمع
 عادل د جہان زیب رب په عادل باند کوی د حق
 لهاره د ظلم لایه نن په سوات شروع د فخر
 شب روز غور د قوم د تل ظالم ته کوی قهر

دامن فرشته ده در رحمت در رب غفار

دستوار امان د به رشتیاست به غم

د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت

هم خوب او هم خوراک بے دے د قوم به محبت

عاشق د اجهان زیبا د معشوقه خیل رعیت

د راصل مجاهد د، رد بدعت، شو سحر

د عام و خاور ته جاری د هر فمه

ملیح د هم فصیح د اجهان زیبا د هر بشر

ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے به عنصر

رو بیان پرے کل اجهان د معطر دے منور

النَّقْشُ فِي الْحَجَرِ بے دنیا جو به یاد کار

مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه

طوطیان به کلسیا کنی به خند کینا سته جمعه

سوال ته به درگاه در رب غفار کوه اے سلطان

کل مخلوق د هم رنخ ازیب د جهان

لال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان

د اند د عدالت به جاری لوی به جار

رو بیان به پر کل سوا د ذریه خالی لوی د غم

طوطیان به کلسیا کنی به خند کینا سته جمع

طرح ۳۴

سری موند لے لوی به برخه ستار د لاسه

د صبا بی شو به چه رنخ د عام خاصه

سری موند لے موند لے لوی به برخه ستار د لاسه

رحمت بے نه تا فیض رسی هر جا و ته

رحمت بے چه جاری شو هر خوا و ته

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بالا و تہ

ابر د بھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ باد نسیم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منقسم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منتظم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

ہر پستون شرف رتبہ موند ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ خوشبویہ کل ہے زیب د باغ او د جہان ہے تہ

تہ زیب د ور بل ہے سیال د نیشہ عالیشان ہے تہ

تہ قدر شناس ہے قدر مندہ قدر دان ہے تہ

تل عفوہ سخا پہ مظلوم ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرہ

نشہ عدالت کبی تفاوت زیرو بالا سرہ

نکہ رب نظرد مرحمت کوی لد تا سرہ

تہ مشعل د ستوائے رنہائی پر ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

بارہ د سہر دے دا پنچہ سالگرہ د ستہ

ہر سہر مسرور دے استقلال د خیل ملک د جا

بخت د بار آور شدہ اجہاز زیبہ شہ تا بندہ ماہ

تل کوی دعاء سلطان محل چہ ہے د لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دقیق شی

تل ذیب ستا د جهاڻ، جهاڻ ڏيکي شي
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

اے سواته، ته صد ټي د رشتوار ستا جهاڻ ڏيکي دے
محفوظ د امانت ساته درې نه ستا د ازیب دے

تل خیال ټي توکمال ساته زوال ټي ستا هر عیب دے

کمال ټي ستا کمال د کلام که ڏيکي شي

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

اے سواته، ته تاراج د تل د غیرو وې آماج

ښه سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر د مالک شو د خپل قوم د ملک د راج

سامان هم د عروج کمال په ستا جوړ بالیقین شي

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

ستا ورانه شیراز وځو، مکمل شو هېنیا ر شه

معمار د خپل قوم پيژنه ځان وځي ټوټه ښه بيدار شه

تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غچو ار همدرد ستا د والی د که یقین شي

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

حفظان بچاو د خپل عزت دولت که د مطلب وي

همدرد شه د سردار زیب د جهاڻ که د مطلب وي

د یوه د خپل قسمت ده، د پراختیا که د مطلب وي

ځان یو په سود وړیا ټوټه په ایما که ڏيکي شي

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

کمنام وځي ته اے سواته تل د غیرو وځي غلام

ظلمونه، بدعتونه، وران رسمونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولې نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شي که یقین شي

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که ڏيکي شي

دنیا ستا تما شکیرده ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انکشت نمانشو د عروج په هر یو بام
 تل زیب ستاد جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ماهر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قائد مؤثر د ستاد یو یادگار د زمانه
 قاسم فاتح د ستاد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدی شه زیب د ستاد که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 دراصل خیر الناس د داسرار مؤثر د قوم
 رحمت د الله مؤثر د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غیبی رحمت د قوم

ماهر د سیاست عقل سلیم که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 درشب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د یولو نه ورسته د اوس شوو د نږ په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 مازا سلطان به تل د رب په درکوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکړی د خضر په مثال
 د امر د قسمت د ستا ساتی تل د زوال
 تل زیب د جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندا خو، سوات

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره کښ رنوا هله وی بنکاره چر عارفین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره توره تیاره وه چه لانه وه جکومت

نه علم نه ادب وه نه جا پیر نه شرافت

هر څوک ووې خبره د هراو د حکمت

نه ډول وه د خلقواو نه دازیب و زینت

همت او کړی مالیاړ نوم او بوته هله شین

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

همت د جهان زیب چه کړه د عدل دیوه بله

پښتنه د خپل قام نه په دهر تکلیف کوله

فائده د رعیت به په هر وخت لستوله

مدام میوه د رحم په هر مقام کرله

اوس وایي ټول قومونه چه په شاد آفرین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

اوس وایي ټول په شوق چه د شاه یو وفادار

قایم د لوی تل د سلطنت پر ورور کار

د اښک و وطن باغ شه په د باغ تازه چهار

رشتی وایي شیر خادام لفظونه د اشعار

راحي د دهر ملکه که څوک سیل نه شایقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

بنا غلے خور مهر النساء صاحبہ بانو کو کاری، ستوا

طرح ۳

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد دره ده

منع د عطاء نه د کهتر، نه له مهتره ده

بل چينه جاري د عنایت د له دفتره ده

هغه تره فائز چه اراده د لے له اخلاصه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

بلبل کوی نغی په باغ کین کوی په نخل و

قد اخیلی د نازه په ورو راچی خارو

شر شور کوی طوطیان د د و وطن په سر و

داستا بنیکه دوران بنه زمانه چه په هر سري

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

قومه خوشحالیکي چه نن باره د سمبر ده

والی صاحب په ده ورخه ایښود تاج پس د

ده ورخ د خوشحالی حکم په هر سري اختر د

خوشحاله نن عالم د خوشحالی پر بے قیاسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا بنیکه دوران د پړه مزه د غر یما نو دی

خاندی خوشحالی پری خوشحالی په مظلوما نو دی

سخت ورخه نن د ریاست په ظا لیم نو دی

رب د اجود ر کړی داد عام خا الخاصه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

تا د علم جال په وطن خور کړه فیض رسانه

هر یو کار خیر کړه ته خپل قوم له مهر بانه

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان و کتب پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہخہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہخہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چرے ملکوے نہ ناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد راسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بنا غلے پیر محمد خاصا دکی ، سوا

طرح ۱

زہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضا دے حکم خلاصہ د جہالہ
 زہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک دستا پہ ملک کتب
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے دلاند ک پورہ پورہ د خیا لہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامینی قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے محالہ

د ستوا که حیوانا که جماداتی بول نارے وھی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شہادہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شروع پیر محمد خا شی
 کہ تیر پہ دے وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبن خوشی کری خند ید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ را غان حکم رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو یہی د مع
 طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ پہ وطن آ بادانی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبن دیرے زیاتہ نادانی د
 قربان چہ لتاس کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
 دارحم دچہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہشیر شو
 د زمکے زیر کینو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبن چہ خاک و دھنہ واریہ جواہر شو
 تہ سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ د ہر چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہان کبن اے شاہ لوی منسوب شد

دے صاحب وطن واپہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ ترے ہر وقت تمام واپہ رعیت دے
 دعا دورۂ محو بندہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورۂ محو بندہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ دے نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی ترے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارک کی مو بندہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاکی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی

پیر محمد خان دہاکی، سوات

بنا غلام محمد نوشیروا صاحب شاد پری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ہا خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د دیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغ خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغ پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترگه او کوره بکین نشته خلا ف
 بیزه شرح او به سکی تل په یو گو در کین صاف
 قلم شه ناچاره ستاد وصف د کماله
 یوزه یوازې نه نیم په د باند خوشحاله
 قلم شه ناچاره ستاد وصف نه سلطا نه
 عادل په رحمدل په غریبو مهر بانه
 رشیتین ظل الله په اے جو بزه حکم ا نه
 بادشاه د هر وطن شه سوال کوم د ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه نیم په د باند خوشحاله
 بادشاه د روی زمین شه دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی د د به باره د سمبر
 د اورح د خوشحالی ده پو ند باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم په جوش کرجی د خیا
 یوزه یوازې نه نیم په د باند خوشحاله
 خوشحاله هر انسان د خان خبر که د احواله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 شکر دے الله چه د راغانو لوشو طمع

شکر دے الله چه د راغان شو تار په تار
 پیدا چه شه په سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پو ند و شه د خالق غنی غفار
 د ظلم تیاری لایه چه رو بانه راغله شمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

تیاری د ظلم لایه د نړای شوه په جهان
 موئی د تل پسر لری جو ند دا حکم ان
 د سوات د مکه په جوړه کړه خایسته جنت نشان
 د حق په غو گو و اوره دا خاند په سمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

د حق په نظر او کوره د سوات په سرزمین
 ځای پځای بښل خایسته باغی په ښه آئین
 سوال م په درگاه کښی د رب العالمین
 خاوند لایزاله دشمنی او باسه قمع
 طوطیان په گلستان کښی په خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزاله دشمنان غی کړی تاراج
 ترخو چه وی ژوندی پسر دده لوی دا تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکه دراج
 د خولې نه غی د جوشه پورته او خنله منع
 طوطیان په گلستان کښی په خدا کینا جمع
 طرح ۳۲

هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 شک پکښی هېڅ نشته دا خبره بې وسواسه ده

شک په د کښی نشته ځا واوره قیل و قال
 ظلم ستم زور وده هر سړی وده په جنجال
 چراته د سوات زمکه چراته داسه د ول حال
 لاند په قنډیاب چه وده د هر پیا اوس لپاسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 چراته وده قنډیاب سراسر جوړ وده همالت
 د خان ملک د لاسه دا وطن وده په زحمت
 فضل د رب وده ستا پور راغی حکو مت
 اوس که فکر او شیی نظاره د کوز و پاسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 اوس که فکر او شیی نظاره دی لور پلور
 لاری موټر د روځا هر سړی پکښی سور
 سرکونه مزین شو آبادی شوه کور پکور
 ژبه د قلم تیره کړی د الماسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده

ژبه د قلم تیره کړې په هـ
تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
هر سره خوشحاله کړی جوړ دے پرے اختر
مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه
هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
د روغ نه دی رشتیا د ماضی او کوره حالات
پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
د عدل زمانه د خوشحالی ده نن په سوات
امن د آمان د خبردار د سامعین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د هـ هر سړ دے په آرام
سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
غازی ملت چه به خدمت او کړو د قام
په خپله به قائل شه که د زړه پاک د آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
چو ته په دنیا کښ به پیدانه شی مثال
د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په درک پاک اکبر
مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
که لاند د نظر نه د تاریخ د سر مین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پری، ستا

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شہوہ د جہاز یبار خسار شمع

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

کلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کنی او کپو و زیب

حای پہ حای انصاف دچر تہ نشہ دے فریب

ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز زیب

شمشاد ئے سلائی لہو را حی د باغ رمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

طوطیان ئے سلائی لہو را حی د سار و نہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ

تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارو نہ

ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د نین شہ رمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سیالی کوی

سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کوی

خند دے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کوی

عرومہ ئے پرائیج نہ د خوک د لطف د کر مہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

عرومہ ئے ددرہ خوک تلے نہ دے

راغے چہ پہ خیال کنی خوک د دہ دے

شک وریکنی نشہ ر حمد لہ نہ پورہ دے

افضل وائی سہ مال د قرا با د د صفہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۳۱

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اور یگی عام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کسی م اور یدلی دی

دوغ یم پہ سترگو کارنامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظالمان تر رب دیستلی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خپو خزی دی

اے د عدل ستوریہ مار دیستلے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

اے د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چرا تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانر کوی ٹوک جہان

سنا کیں ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شا دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ چہ دیار د کرہ بلند پاک سبحان

مالیار د ہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے بہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لپا سہرہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خک اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیک د نظام د حای پہ حای شہنہ چند و نہ دی

لاریہ تیاری کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ای عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل سید و شریف سوا

بناغل خانہ صا منگورہ سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

ہر انسان چہ وینم کوک گر حی لہ خیالہ

سورہ سمبالیکی، قد د صنو بروینہ

راشہ تماشہ لہ، تہ د قام رہبر وینہ

دازیبا د جہادے، چک د کمالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دارحم چہ اوشہ، پونکہ پہ سہی کبش

مکمل شہ دا مگللاب، پہ بارہ دسمبر کبش

دے چہ خدای بادشاہ کہ، شہ زار دھنہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دے چہ خدای بادشاہ کہ پہ بارہ دسمبر

لرے دہ یو دم کہ دعدن قام تہ ور

موسم د پسرلی شہ شو خلاص پشکالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خاورہ یو شہ زرسو، کانوی یو لعاونہ شو

جوہ تری قسما قسم راشہ دینہ محاونہ شو

خانے حکمران دوی دا بلند اقبالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

طوطیا پہ کلستا کبش پہ خند اکینا ستہ جمع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهر شوه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره ځان له جوړه که عجیبه خټک سنگ کار
 د عدل خوشبویي شو بېلا راغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 روانه خوشبویي د عدل شوه د شهر یا ر
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سړي په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 هر سړي خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شرح عدل انصاف شه لږ شه د عدل وړ
 چه یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د اعدل انصاف نشته نن په زمانه
 لوی وایه حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر څوک پو شو په بلع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په ټول بها د پاسه
 ستا په همتو لوسته لوړ حمونزه وطن شه
 د سیالو سره سیال شه، بسکه هر گلشن شه
 دامهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنیو کم پچاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه ستا به نیک خصلت
 تل به ته کامران یی، چه وی د ا صفت
 د معلومه شو موندی هغه وخت د قیاده
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 د خا خا قصابه ستا چه خور که توان وی
 صفت به د پ خور کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله داکو یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهانه یو رهین شی
 شهر شاپار وطن وه جوړه د ظلم یوسنکار وه
 یو دم یی صفا که چه عادل یی شهریار وه
 لیدک د عزتو نو سنکارین به هر چین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا دیقین شی
 خیل حمونه ملک د خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گذار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه شر پر خیل مکین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغی د پر راحت
 داوی خا خا قصابه لوی دایه یو حسین شی
 خا خا قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہ نیم پے انصاف دے صاحب گرم

مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری

پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے زپہ کین شرم

غنیاء داره سواتیا شو، لہوی د دولت لوری

انصاف د شاہ ستا اکہ دے اکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوانو نہ پے خیل زوری

مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دے کمالہ

قائم دے انصاف وی خزانہ پے مشکور دی

قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده

پلاس دے شاہی د صاحب د از نخیل محکم وی

بھار د حکومت د خدای ساقی د غم د باده

دادور د کلو نو پے دے گلشن ہر دم وی

د بدب دے شاہ تل وی داد بدب دستا حیا د

حیا د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی

نکاح د غم یبافے دستا شرم خیالہ

د ازہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

حکونہ معتمد دے شاہی پے ہر دستور دی

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

حکونہ دی ستا حاشے د حکم اے سلطانی

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن د ستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د **د قول ستا رعیت** په تامل
 رعیت راضی به د دے چه د تاپه نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیشه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر فقط دی
 بر د خیل نیک د هیشه د تار هیر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دا نیک د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 ترخو چه د لا ور غمکین محروم نه وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

معوره پرند د ستا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 معوره هر آشیاء ستا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان پکین چلیدی د هر قسمه
 موسم د پسر د ستا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه ستا بد خواها کړه بهر د رسمه
 کل هر وقت بلبلو ته د ناز په نند اده
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبم غو تهی غو تهی لبا د کار و مزار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پکینا سته جمع
 طوطیان او بورا گا په ستا کین حکم معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه نه خزان خفقان ژرینگی کور وگرځی
 حیران جوړ وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرې معتدل گرهي یخنی سم برابری
 آبی د سوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د یورپ څخه بهتر دی
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکینا ^{سته} جمع
 راجی د سوات لید و له دهر قسم مخلوقات
 والی صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ایستلی بد خوا هاندی دهر بات
 منسوخر ظلم زور شر آن دهر قسم اسرافه
 رهبر د غریبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرې ټول عالم دے چر حای کښې د انصافه
 مشتاقه دیر عالم د سوات شاعر دل گستر دی
 بد خوا د شاکه سوات گوشه جدا کینا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وی په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخیره وی د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهی وی پړ طویان
 طویان او میلانه بکښې او سپړی خاد و بناد
 و اصف چه د لا ور غمگین پړ پچیل لسان
 دا ډول د د سوات وی په والی صاحب آباد
 کلونه دولس میاشته په باغچو کښې معطر دی
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کینا ^{سته} جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خومر سائلانو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خوش سائلان و اراده چه دولت و کرم
 قول هفت مایه شو بکین یو پاتے عی و م نه شه
 و ایه فقیران و افسانه د شہرت و کرم
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چہ تہ پہ نوم نه شه
 داد تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کرم
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم پہ یورپ اشیاء ستواناے اظہار کرم
 چترے پس د بادشاہی لمن لباسدہ
 داد شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ
 حکم دیر عالم بکین د ہر حای متا شہ کوی
 داد سید و غوث پہ فرماے د اسلام جویشہ
 سوات اکہ د نہ پہ ہر وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان بکین د ہر عالم انجام جویشہ
 ہر رنگ ملنکان بکین پہ ہر رنگ شہ کوی

ہر رنگ غنچے و ر بکین ہر رنگ بھار کرم
 ہر رنگ باغچہ بکین د ہر ثمر بے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر بکین د چین او د ختن شہدہ
 ہر رنگ نقاشیان بکین قابل پہ امتحان شہدہ
 ہر رنگ فیشن بکین تیار د ہر وطن شہدہ
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیار پہ ہر ملک شہدہ
 داد سوات شاہ د ہر بندہ شہ گفتن شہدہ
 دادے د ہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شہدہ
 داد مہواری د ستوا صبا دار و مدار کرم
 حکم دید بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جو ر د ہرہ بابہدہ
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خجی و یستلے د نقا بہدہ

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کہے
 برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج آو دے الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کوہ چہ عقل و رتہ خام نہ کہے
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کور دے تی ب یوحای بد فام نہ کہے
 داجہان خائستہ برخہ نے نام کنی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کو کر حروف نہ بے دوام نہ کہے
 د ا د صفت باغ کنی نوکری چہ کوم غمخوار کہے
 خونبہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کوہ بہ ستوا کنی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی
 تعلیم کہ د انصاف کوے اول پرے امتحان کوہ
 داخل چہ ستوا اول بہ ستوا کنی نوم نے لنہا کے دے
 محصول ستوا د حد د بنہ آگاہ تہ خیل خان کوہ
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 بہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کوہ
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کنی خوند تیخ شملہ دے
 اختہ کہ حنا حد کنی مسافر شہ بہ پنچات کنی
 بر باد یوژ وند دیاو بہ عیا کہ دقیق شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

درون چه میلانه شی به مزه دستا بهارته
مالیان د حفاظت د پارک وی ورته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر دیارته
چاقی د ستری مشی میلنوله ورکړی سود
نوکر کوی منجه د خدمتو نو خپل تاجدارته
صاحب د نوکرانو نه جوړی د حیا بود
خو شحاله میلانه شی د هر قسمه به غم قات کبی
کارونه به بیاریادی به ریاکه دیقین شی
روان چه میلانه شی به مهم کبی د سلام
مطلب به به زړه داوی چه یو او کړه ملاقات
منشیان کړی د صاحب ورته د هر کلی کلام
اے خوانه نوم د او وایه چه تیرنه شی اوقات
ولاړوی ټول منشیان د میلنوته لاس پنام
ترخو چه میلانه کړی دا خپل نوم هغه ته ذبات

منشیان ټول شریفان د حکمران دی پخپل ذات کبی
به چی قربان لکیادی به لکیا که دیقین شی
نوم لیک چه مازاگان کړی زر عادل سلطان له ورکړی
صاحب د باډی کار د نوکرته زراو کړی آواز
فلاڼه میلانه تشریف د زردننه مقرر کړی
میلانه به ملاقات لکه د کل کړی تن خیر از
حضور د هر کله قول د خو له ورته به کړی
هر شد غوند را ندرارشی لکه پیر چه کړی نوک راز
احوال درته ښکاره کړه دلاور به د ابیا کبی
ښه واوره دا وینا به د وینا که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی رشتیا که دیقین شی

رلاور غمکین داکي ستا

د ناظرینو په خلد کېن

خاص عوامو ته او بیا خاص کر تعلیم یافته
او ادبی طبقه ته د ائینه معلومه ده چه خوښ
په ریاست کېن تر دغه حینه پورې داسه
یو ادبی شاهکار او د ترقی او دعروج
په حقله داسه یو مشاعره نه ده شوه
دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
غازی ملت والا همت فرمانروای
سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
کما ینبغي د سوات ریاست پوزیدونکي
نښه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کېن د خپل محبوب حکمران د محبت
جذب راغله، او د دغه خپل نیک محسن
د تحسین نه چپ نه شو پاتې کید نو لفظ
حمو نژد ریاست ښاغلي محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی
(تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
د ریاست سواو غیره ادیبانو صاحبانو ته
د مشاعرې پیغام ورکړه نو ښایان ښاغلو
شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
شعرونه د قافیو او در دیف په لحاظ او د بحر په
توازن سره نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
هنوی جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کېن پشکو

تاسو روږ

فضل الرحمن فیضان عفی عنه حریر ښاغلی ملک صفا سوا

د عقیدت کلونه

راشه لږ او کوره ژدا د عقیدت کلونه
 لکه پور را بویه وه دا د صداقت کلونه
 نننئ وړخ د تاجپوښی چه د والی ضاده
 شو په پیشکش کښ ورته دا د حقیقت کلونه
 نن ادیبانو شاعرانو په اخلاص او خلوص
 حضور ته پیش کړه په د وړخ د محبت کلونه
 هر یو شاعر اظهار د دیر خوشحالی کړه د
 غازی ملت ته د والی کړه د عبرت کلونه
 وایی حبیب چه مونږ به نه یو دایا کار به و تل
 تل به باقی وی دا حمونه د خدمت کلونه
 ښاغلی جناب حبیب الرحمن صاحب حبیب کالچ

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کوم ستاد سترگو

زه انتظار کوم ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کوم ستاد سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کړم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دې په خلوت د دنيا
چرته به پټ شي د دنيا د سترگو

